

30 6. 1918

СБОГОМЪ, ЛѢТО!

Сбогомъ, славно, топло лѣто,
съ тебъ на плажоветѣ бѣхъ
и отъ слънчевото злато
здраве за зимасъ събрахъ.

Сбогомъ, лѣто! И въ балкана
гълтахъ често въздухъ чистъ.
Всички казватъ, че съмъ станалъ,
вече истински туристъ.

Сбогомъ, лѣто! По рѣката
ходѣхъ и на риболовъ.
И отъ ритане съ краката
скжсахъ футбола си новъ.

Сбогомъ! Съ моята дружина
вече връщаме се ний,
за учебната година
силно пакъ звънела бий.

Сбогомъ, славно лѣто! Стига
само пѣсни шумъ, и викъ.
Днесъ съ тетрадки и съсъ книга
всѣки става ученикъ!

Лѣчезаръ Станчевъ

